

ברימיצווה בראזיל צרפת

ומגישים אוכל, הוא עלה במדרגות למיטבח הממוקם בקומה השנייה, ואו גילה: במיטבח הקטנטן עמדו מלצרים, ואחריהם חלק מהמוד מנים ממין זכר, כשמום כולם עומדת לה כלת-הערב האמיתית — מכשיר-טלוויזיה קטן, ששירר את מיטח-הכרוגרל בין בראזיל לצרפת.

פיתאום התרוקן קצת האולם. נשים עשו חיפושים כדי למצוא את הבעלים שלהם, אבל כל אחת חשבה שבטח הבעל שלה פגש איזה איש-עסקים וגומר איתו עיסקה באיו פינה. אחרי-כך פיתאום נעלמו גם כמה מלצרים ואו, לפתע, הגיע גבר אחר לאולם ואמר בשקט לגבר אחר שעמד

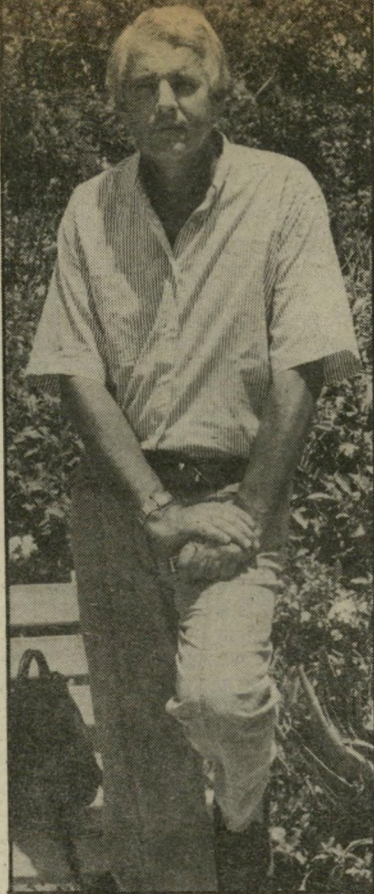

חני סטשק

— כי סוקרטס ופלאטיני היו חשובים יותר

גרשון סטשק, שלמרות היותו האבא של חתן השמחה הוא גם גבר, נישאר שתיים-שלוש רקות מול המכשיר, ואחרי-כך ירד שוב למטה כשכפיו הכשויה שיה עדיין 1:11. אבל כי"ס 11:30 נגמר המישחק סוף-סוף, והבר-מיצווה היתה להצלחה אמיתית.

שם "אחר-אחר". אני חשבת ש"אחר-אחר" היא איזה סיסמה חשובה של יהלומנים, אבל היה לומנים הכינו בריוק איזה סיסמה היא זאת, ועוד קבוצת גברים נעלמה מהאולם. כשראה אבי חתן הבר-מיצווה שכבר הרבה זמן חסרים כמה מלצרים שלא מסתובבים בין הקהל

גרשון סטשק

— המוצרים נעלמו

במוצאי השבת האחרונה נערכה בגן האורנים חגיגת כרימיצווה מאוד מיוחדת במינה. הכל היה מיוחד. הסבא של רון, חתן הבר-מיצווה, הוא היהלומן שמואל רסאלי. אמו של רון היא חני סטשק שהיה הכלכל הכי יפה כאל-על עד שהפך לפני תשע שנים ליהלומן משגשג.

לחגיגה הוזמנו 700 אורחים, מגדולי היהלור מנים בארץ ובארצות-נכר. האירוע תוכנן כמו טקס צבאי ממש. בחדר אחר תלו בלונים ופרחים, והעמידו קוסם שישעשע את האורחים הצעירים, חבריו של רון. בחדרים אחרים היו מפורזים שול-חנות וכיסאות כדי שהאנשים יוכלו לשבת אחרי שהם גומרים לאכול את המטעמים המיוחדים שהוכנו לערב הזה. החזן הידוע אליהו גריני" בלט הוזמן במיוחד כדי לשר לפני האורחים המכובדים. הכל היה אמור להיות הכי חגיגי שיכול להיות.

ואומנם, בשעה היעודה התחילו האנשים להגיע. כל זוג והמתנה בידו.

ברבע ל"9 כבר היה האולם מלא מפה לפה. הכל התרגשו מאוד לראות זה את זה, הגברים דיברו קצת על בינונים והנשים הישוו תילבושות-פאר והלכו להציץ במיונון העשיר שעמד שם לרשות האורחים.

ללכת אחרי הבעל או לא ללכת?

זאת השאלה!

כשאמר מי שאמר בתורה, לכתך אחרי במירכב בארץ לא זרועה" הוא התכוון שהסידור הוא שהאשה תלך תמיד אחרי בעלה. אבל אתם יורעים מה קורה כאן כשנים האחרונות. אנשים הפסיקו לקרוא את התורה, וגם אילו קראו, לא היו מבינים בריוק את הכוונה. השנת-השתלמות בארצות-הברית, וכמוכן לקח איתו את אשתו מיקה, עורכת-דין במיקצועה. הם חיו כארצות-הברית כמשך שנה והיו צריכים לחזור ארצה כדי שהבעל יקבל קידום רציני בעבודתו. אבל מיקה אמרה שהיא לא חוזרת ארצה, ואחרי ריודורברים הוחלט שהם יישארו באמריקה כמשך שנתיים נוספות.

אחרי-כך הם חזרו סוף-סוף, והבעל קיבל מינוי כמנהל מחלקת-היהלורים בהדסה בירושלים. אבל דקה אחת לפני שהוא שכר או קנה בית בירושלים, הוריעה לו אשתו שבירושלים היא לא תגור. לא עזרו השיכנועים והבקשות, והאשה החליטה: אפקה.

בכל בוקר היה הבעל נוסע מביתו באפקה לעבודתו בירושלים, וככל ערב היה חוזר משם עייף. אחרי-כך, לאט-לאט, הוא התחיל לא לחזור בכל יום. פעם היה נשאר ללון בעיר-הקודש ופעם היה חוזר הביתה לאפקה.

כך זה נמשך עד שהשהיות בירושלים התארכו מהשהיות באפקה. האשה התחילה לברר, ומה הסתבר אם לא שהד"ר התאהב בלבוננטית צעירה, כבת 30, העובדת עם הד"ר בן ה"60 מינוס כבתי-החולים וגם גרה בירושלים.

עכשיו הם כהליכריגירושין, ועורכת-הדין מיקה תמיר ממש כהלם ממש שעשה לה בעלה. אני אומרת לכם, כנעלת-נסיון, שמי שהמציא את "לכתך אחרי..." ידע על מה הוא מרבר.

אהבה לא בבת אחת

זוכרים את גברת צ'יבוטרו, שפעם היתה ממונה על החיסכון כחשמל במדינת-ישראל, וכל ערב היתה מספרת לנו שלא עושים דברים בבת אחת?

היה לה טוב אצלנו בארץ, היתה לה עבודה, אנשים אהבו אותה, היו לה כמויות גדולות של שמש וחברים ומסיבות וחיים משוגעים. כל זה עד שיום אחד עגנה בנמל חיפה אוניה זרה, וממנה ירד מלח אחד, שלקח אוטובוס והגיע לתל-אביב. הדבר הראשון שהוא ראה בתל-אביב היתה לזרים פולקס-צ'יבוטרו. החשמל עבר בנייהם כל-יך מהר, עד שהגברת צ'יבוטרו שכחה את הכלל הידוע, לא בבת אחת. אחר התאהבות קצרה, היא עזבה כאן את העבודה שלה, את החברים, את השמש והחוממוס ונסעה אחרי המלח לארצות-הים. שם היא היתה מחכה לו בערייה-נמל עד שיחזור מהפלגה, ובכל פעם הם היו נמצאים ביחד כמה ימים עד להפלגה הבאה שלו. עד שהוא הפליג ושכח לחזור.

לא כתוב בעיתון

מה שלא כתוב בעיתון זה שמזכירת-מערכת של עיתון יומי הרתה לכתב צעיר של אותו עיתון, שהחליט להתחתן עכשיו, אבל לאירדווקא עם המזכירה.

המזכירה חושבת עכשיו לתבוע את הכתב הצעיר על אבהות, ואם הפרשה תגיע לבית-המישפט יכול להיות שבכל זאת תקראו בעיתון מה קרה בין הכתב הצעיר לבין המזכירה של העיתון.

מסובך? זה מה שיש.

מרים פוקס המלח שנטש

מרים פוקס אינה ילדה קטנה, והיא הבינה את הרמז. ארוה את הפעקלך שלה וחיפשה פרנסה. פה ושם סידרו לה איזו הופעה לפני יהודים, אבל היהודים בחו"ל לא מבינים את הבריוחות שמהן היהודים בישראל מתים מצחוק. עכשיו היא חזרה לבלגיה, ארץ הולדתה. היא גרה עם אמא שלה, ואולי חולמת עלינו.